

PROEFSLEUVENONDERZOEK – STEENDAM-IEPER

Naar aanleiding van de verkaveling “Steendam” langs de Velodroomstraat in Ieper werd het terrein eind november 2007 voorafgaandelijk archeologisch afgetast door het VIOE (vergunning 2007-115).

De proefsleuven werden door Archeo7 zoveel mogelijk zo ingepland dat de bouwzones ontzien werden. Op die manier werd een dekkingsgraad van een kleine 9% bereikt.

Het vooronderzoek door Archeo7 voerde aan dat het terrein in de periferie ligt van O.L.V. Ten Brielen, een van de vier buitenparochies van Ieper. Anderzijds kon er misschien op resten van de post-middeleeuwse versterkingswerken en wel de noordoostpunt van het hoornwerk van Elverdinge gestoten worden.

Het terrein helt af naar het noorden en wordt er in min of meerdere mate behoorlijk drassig; Het zuidoostelijk gedeelte is lichtelijk opgevoerd. De bruine leem is plaatselijk gleyig, grijs gevlekt.

De verwachtingen werden niet ingelost. In sleuf 3 werd in de vulling van een lichte depressie 1 (één) laat-middeleeuws rood wandfragment met ooraanzet opgemerkt. Ook voor de vestingwerken werden geen aanwijzingen gevonden. Misschien vormen de driehoekige en de schuine perceelsgrenzen de verste uitlopers van het vestingcomplex.

De rest van de sporen zijn subrecente verstoringen, kuilen, greppeltjes met een zeer humeuze (homogeen grijsbruin), niet uitgeloopte vulling. Sommige zijn door de aanwezigheid van schroot, roest en ijzer duidelijk WO I gerelateerd. In de sleuf 7A werd een complete niet-geactiveerde Engelse 6 inch obus (Ø15cm, lengte: 56cm) aangetroffen. Andere bevatten wat recent baksteenpuin. De interpretatie is niet altijd eenduidig. Granaatinslagen liegen er niet om, net als krengebegravingen. Andere kuilen zijn misschien leemwinningskuilen. In de zuidelijke strook zijn wat sporen die vermoedelijk met tuinaanleg te maken hebben.

De archeologisch “interessantste” zone kwam in de uiterste noordoosthoek te voorschijn. Twee gelijkaardige constructies waren eerst zichtbaar als een vlek, rode tot poeder verpulverde rode bakstenen. Het bleken stookkanalen te zijn, althans de onderkant ervan. De ene is 2,5m lang en 0,4m breed. De muurtjes zijn 1 steen dik (23 à 22 x 10,5 à 10 x 6cm). De andere is lichtjes conisch nl. 2,5 lang en 0,3 à 0,4m breed (22,5 à 22 x 10,5 x 7cm). De bodem bestond uit een korst van aangestampt baksteengruis. De kanalen sloten aan op een uitgemetste, rechthoekige bakstenen (verzamel)put met een binnenruimte van respectievelijk 0,4 op 0,6m en 0,4 op meer dan 1m. De bodem lag zo’n 65cm lager dan de stookkanalen, was niet uitgevloerd en stak vol as en houtskool. Bij de meest zuidelijke structuur werd ook de verdere uitbouw duidelijk. Op de verzamelput sloot een vermoedelijk rechthoekige, uitgevloerde kelder aan, die binnenwerks 1,8m breed was. De vloer was zwart verbrand. De doorgang was boogvormig afgewerkt.

De functie moet in de sfeer van roosteren, koken, ... op kleine schaal gezocht worden. Een ast, een mouterij, koken van varkensvoer ... Naderhand worden parallel met deze structuren parallelle rijen diepe, rechthoekige kuilen gegraven (1,5 à 1,65 x 0,6 à ?m en 0,3 à 0,53m diep). Hierin werd heel wat bloempotaardewerk aangetroffen. Tuinbouw? Plantkuilen? Een

WO I granaatslag maakt duidelijk dat de bakstenen structuren vóór de “Groote Oorlog” moeten gesitueerd worden, de kuilen erna.

Al met al te weinig zwaarwegend om de proefseuven met (een) vlakgraving(en) uit te breiden.

Marc Dewilde
VIOE

Fig. 1: Ieper-Steendam: proefseuvenonderzoek

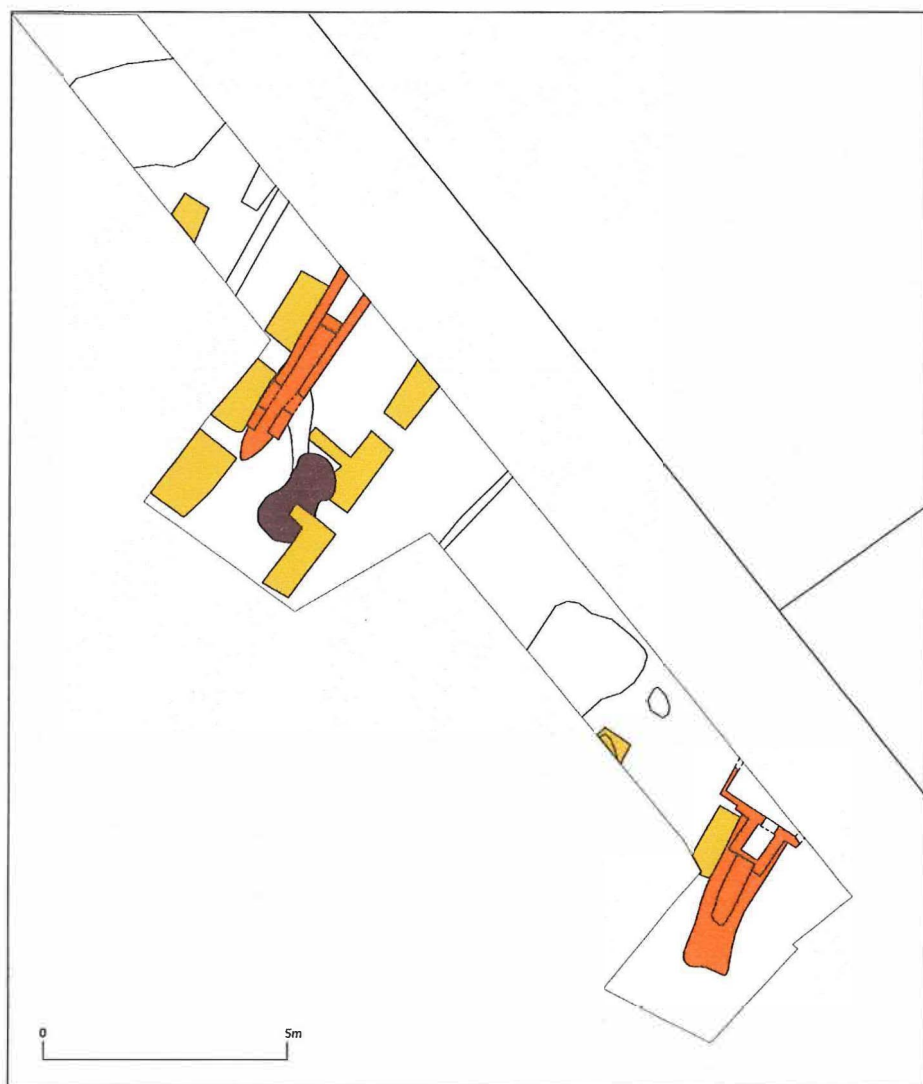

Fig. 2: ZO-hoek van het terrein. Stookinstallaties (oranje), obusinslagen (bruin), (plant?)kuilen (geel)

Fig. 3: Overzicht van de proefsleuven vanuit het noordwesten

Fig. 4: Overzicht van de proefsleuven vanuit het zuidwesten.

Fig. 5: Onder het baksteengruis komt metselwerk tevoorschijn.

Fig. 6: Bakstenen constructie. Van boven naar onder: stookkanaal, verzamelput en kelder.

Fig. 7: Bakstenen constructie. Het bakstenen kanaal sluit aan op een verzamelput.

Fig. 8/9: Doorsnedes van de (plant?)kuilen.

Fig. 10: Dat deze Engelse 6 inch obus niet geactiveerd was, is merkbaar aan de veiligheidsstop op de punt.